

Vlak achter het bos, eerst een paar stappen rechtdoor en daarna één keer links en twee keer rechts, woont een kleine trol.

Zijn vrienden noemen hem Bromtrol.

Want hij kan verschrikkelijk goed brommen.

Als hij boos is, laat hij zich zo hard op de grond vallen dat de aarde trilt.

Dan gaat hij zo tekeer dat de stukken ervan afvliegen.

En brult hij zo hard dat je oren zeer doen.

Maar vandaag is de bromtrol in een goede bui.

De zon schijnt en hij gaat samen met zijn vriendjes picknicken.

Ze zoeken een mooi plekje op bij de appelboom en kijken naar de wolken.

'Die wolk lijkt op een schaap!' roept de muis.

'En die lijkt op een walvis,' zegt de haas.

'En die lijkt op de bromtrol,' giechelt de egel.

'Ja!' lacht de muis. 'Zo doet hij altijd als hij heel erg boos is.'

Dat vindt de bromtrol helemaal niet grappig.

'Niks van waar,' moppert hij eigenwijs.

'Wel waar,' zegt de egel.

'Maar zo ben ik niet altijd!' zegt de bromtrol.

'Echt wel,' zegt de vogel.

'Zullen we wedden?' vraagt de bromtrol. 'Als ik win, maken jullie appelmoes voor mij, oké?'

'Of jij voor ons,' zegt de muis en hij wrijft al over zijn buik.

Afgesproken!

Op jullie plaatsen... klaar...

'Zullen we nu cake eten?' vraagt de bromtrol vrolijk.

Graag!

Maar voordat de bromtrol het doorheeft, vallen zijn vriendjes al aan.

'Mmm!' zegt de muis.

'Die is echt lekker!' roept de haas.

'Heerlijk!' smakt de vogel.

Af

En als de egel het laatste stukje heeft gepakt, blijven er alleen nog maar een paar kruimels over voor de bromtrol. Zijn buik begint heel hard te rommelen. En dat komt niet door de honger!

'Nee, nee, nee, dat is niet eerlijk!' wil de bromtrol roepen en hij begint al bijna op de grond te stampen.

Maar dan denkt hij aan de weddenschap. Die wil hij winnen.

Dus ademt hij diep in en weer uit en vraagt hij heel lief: 'Zullen we met de bal spelen?'

